

v inozemstvo mu se bode posluževati onih tarifov, ki mu jih bode določilo trgovinsko ministerstvo. Upravni svet Lloydov bode sestavljen iz predsednika, katerega bode imenoval cesar, in pa iz osmih članov, ki bodo morali biti vsi avstrijski državljani ter stanovati v deželah, zastopanih v državnem zboru. Dva člana v upravni svet bo imenoval trgovinski minister, dva pa društveni občni zbor. Glavni sedež društvu bode v Trstu, in tukaj bodo po navadi seje upravnega sveta. Upravni svet bode izvolil izmed sebe dva odseka štirih članov. Eden bode imel svoj sedež v Trstu ter vodil tekoča opravila, drugi bode pa deloval na Dunaji ter obveščal osrednje oblasti o društvenem delovanju in posredoval, ako bode treba, v društvenih stvareh v trgovskih in prometnih krogih. V vsakem teh odsekov bode moral biti po en član upravnega sveta, katerega je imenoval trgovinski minister. Vse osebe, ki bode pri Lloydov stalno nameščeno, izpričati se bode moralo z avstrijskim državljanstvom. Poslovanje društveno bode pod nadzorstvom trgovinskega ministerstva. Dividenda ne bode smela brez posebnega dovoljenja presegati 4 odstotkov. Ako bi se pripetilo, da bi dobiček enega leta presegel 4 odstotke obstoječega delniškega kapitala, po tem pripade ena tretjina tega dobička državni upravi, dve tretjini pa društvu.

— K otvorjenju deželne razstave v Pragi dne 15. t. m. pridejo ministri baron Pražak, baron Gautsch, Marquis Bacquehem in vitez Zaleski.

— Nov časopis „Domovina“. Gospod Dragotin Hribar, tiskarnar v Celji, je začel izdajati dne 2. majnika t. l. nov slovenski list „Domovina“, ki bode izhajal po dvakrat na mesec (1. in 3. soboto) ter stal do konca leta le en gold. Ta časnik bode prinašal Celjske, spodnještajerske in slovenske novosti sploh, poročal o dogodkih v Avstriji in po širnem svetu na kratko, gojil pravo avstrijsko domoljubje, priporočal verno, krščansko življenje in poudarjal v zvezi s temi načeli slovensko zavednost in rodoljubje, rabo slovenskega jezika na slovenskih tleh, v šoli, cerkvi, uradu, v javnem in zasebnem življenju, poučeval z mirno besedo o političnih dogodkih, in izkušal slovenskemu ljudstvu brez stanovskega razločka pomagati do večega izobraženja, do boljšega duševnega in gmotnega stanja. List si je izbral res lepo nalogo, želimo mu iz srca srečnega uspeha ter ga priporočamo našemu slovenskemu občinstvu najtopleje.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Istra. — Isterski deželni glavar dr. Campitelli je obiskal pred nekoliko tedni nekatere kraje v Pazinskem okraju. Ta čast je doletela tudi Lindar, podobčino Pazinske velike občine. Ko si je gospod deželni glavar ogledal cerkev, šolo in vas, šel je tudi v župnišče ter obiskal tamošnjega župnika veleč. gosp. Vitezića. Ko se je obrnil razgovor tudi na šolo, čutil je gosp. deželni glavar nekako potrebo, da je jako čudno opomnil gospodu

župniku, da je nepotrebno znati v Istri hrvaški. Ali nameril ni na pravega. Gospod župnik je povedal veleučnemu gospodu Marku, kar mu je šlo. To ga je pa tako speklo, da je nemudoma otresel Lindarski prah s svojih čevljev.

Če je tak nestrpnež uže deželni glavar, katerega veže dostojanstvo, da ne kaže vsaj na videz sovraštva ter strastne pristranosti proti Hrvatom, ki jih je v Istri velika večina, kaki so šele drugi Lahoni ter kaka sploh avtonomna deželna uprava v narodnem oziru.

Zato se pa ni nič kaj čuditi, ako se pri šolstvu, pri katerem ima deželni odbor tudi mogočno besedo, take razmere, kakor n. pr. v Buzetu, kjer imajo Italijani za svojih 70 otrok 3 učitelje, Hrvatje pa za 190 otrok enega samega. Uže zadnjič smo, govoreč o koroških šolskih razmerah, opomnili, da se mi Slovani nikakor ne moremo zadovoljiti v narodnem oziru z obstoječimi razmerami. Evo iz Istre spet v nebo vpijočih krivic, katere so brez ugovora velikega pomena tudi za gospodarski razvoj našega naroda!

Naše neomadeževano avstrijeljubno čustvovanje predsedna našim Italijanom. Oni ne opuste nobene prilike, da bi nas ako le mogoče očrnili v tem pogledu. Da bi vsaj nekoliko dosegli svoj namen, kaj so si izmislili ta človečeta?! Nakupili so pri bankirjih v Trstu ali pa drugod nekaj ruskih rubljev pa mnogo kopejk, ker so one cenejše. Ta ruski denar pa zamenjavajo med avstrijskega, kadar našim kmetom ali denar menjavajo ali pa v kakeršen koli si bodi namen kaj denarja štejejo.

Velikokrat se pripeti, da zapazi kmet tak tuj denar ter ga ne vzame, ali včasih se mu pa vender le, posebno kaka kopejka, zameša med drobiž, ne da bi je opazil. Ko pa gre v kako drugo prodajalnico — one so pa sploh v rokah naših nasprotnikov — ter hoče plačati, kar je nakupil, posegne v žep po drobiž in potegne z drobižem tudi kopejko iz njega. Trgovec pa, ki že zna za to komedijo, iztakne kmalu kopejko med drobižem, pokaže jo pričujočim ljudem, in čez malo dni je brati v italijanskih listih z debelimi črkami tiskano o grozovitem najdenju ruskega denarja pri isterskemu kmetu, o denarji, ki se nahaja v Istri šele od zadnjih državnozbornskih volitev.

Mi našim italijanskim sosedom iz srca privoščimo to nedolžno veselje, rečemo jim pa uže danes, da ne bode tako otročje ovaduštvo prav nič predrugačilo usode njihovemu podlim načinom izvoljenemu dr. Vergotiniju, o katerega izvolitvi je poslanec dr. Ferjančič uže dokončal poročilo ter pride v kratkem pred državni zbor.

Najnovejše vesti.

Ruska. — Došle so brzovjavne vesti, da je bil Veliki knez prestolonaslednik Ruski, ki potuje sedaj po Japonskem pri Kyoti napaden od nekega Japonca, ki ga je ranil z mečem. Rana ni baje nevarna. Vender se je moral ranjenec vrniti v Tokio.